

T.C.

CUMHURBAŞKANLIĞI

SAYI : B.01.0.KKB.01-18/A-2-2007-138

02/03/ 2007

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 16.02.2007 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-24024/57205 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca 15.02.2007 gününde kabul edilen 5581 sayılı "Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" incelenmiştir.

1- Yasa'nın 1. maddesiyle, 07.05.1987 günlü, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Yasası'na eklenen ek 12. maddede,

"Bu Kanunda öngörülen zorunlu mali sorumluluk sigortasını; kendileri yaptırmak zorunda oldukları halde yaptırmayan tabiplere ve çalıştırdıkları tabipleri sigorta ettirmek zorunda olanlardan, bu sigortayı yaptırmayanlara sigorta yaptırmadığı süre için ödemesi gereken primin beş katı idari para cezası verilir. Bu para cezası, 30/3/2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunundaki usul ve esaslara tabidir.

Kamu kurum ve kuruluşlarında, sigorta yaptırılmamasından dolayı verilen idari para

cezasından o kurum ve kuruluşun amiri şahsen sorumludur."

düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenlemede, kimi durumlar için öngörülen idari para cezalarının, 30.03.2005 günlü, 5326 sayılı Kabahatler Yasası'ndaki ilke ve yöntemlere bağlı olduğu belirtilmiştir.

5326 sayılı Kabahatler Yasası'nın 3. maddesinin birinci fıkrasındaki, "Bu Kanunun genel hükümleri diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanır." kuralı, Yasa'nın,

- 2. maddesinde, kabahat deyiminden, karşılığında idari yaptırım uygulanmasının öngörüldüğü haksızlıkların anlaşıldığı,

- 16. maddesinde, kabahatlerin karşılığında uygulanacak idari yaptırımların, idari para cezası ve idari önlemler olarak belirlendiği; idari önlemlerin, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili yasalarda yer verilen diğer önlemler olduğu,

- 27. maddesinin (1). fıkrasında, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararlarına karşı sulh ceza mahkemesine başvurulabileceğinin öngörüldüğü,

- 3. maddesinin birinci fıkrasının, yukarıda açıklanan kurallarla birlikte incelenmesinden, bu kuralın, idari yargının görev alanına giren işlemleri de kapsadığı,

gerekçeleriyle, Anayasa Mahkemesi'nin 01.03.2006 günlü, E.2005/108, K.2006/35 sayılı kararıyla, Anayasa'nın 125 ve 155. maddelerine aykırı bulunarak iptal edilmiştir.

Ancak, doğacak hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edecek nitelikte görüldüğünden, iptal hükmünün, kararın yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesi

kararlaştırılmış, bu karar 22.07.2006 günlü, 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Kuralın iptaliyle doğan hukuksal boşluk 06.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle doldurulmuş; Kabahatler Yasası'nın 3. maddesi,

"Bu Kanunun,

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanır."

biçiminde yeniden düzenlenmiştir.

Ne var ki, bu düzenlemede de maddenin eski içeriği korunmuştur. Yasalarda tersine kural olmadığı durumlarda, idari yaptırım kararlarından doğan uyuşmazlıklara ilişkin davalar, Kabahatler Yasası'nın 27. maddesi uyarınca, yine sulh ceza mahkemelerinde görülecektir.

İncelenen Yasa'nın 1. maddesiyle getirilen ek 12. maddede sözü edilen idari para cezasına yapılacak itirazların, madde metninde tersine bir kurala yer verilmediği için, Kabahatler Yasası'nın genel kurallarına bağlı olacağı ve itirazın sulh ceza mahkemesinde görüleceği açıktır.

Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasında, idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu; 140. maddesinin birinci fıkrasında, yargıçlar ve savcılarının adli ve idari yargı yargıç ve savcıları olarak görev yapacakları; 142. maddesinde, mahkemelerin kuruluşu, görev ve yetkileri, işleyişi ve yargılama usullerinin yasayla düzenleneceği; 155. maddesinin birinci fıkrasında da, Danıştay'ın, idari mahkemelerce verilen, yasanın başka bir idari yargı merciine bırakmadığı karar ve hükümlerin son inceleme mercii olduğu, yasada

gösterilen belli davalara da ilk ve son derece mahkemesi olarak bakacağı belirtilmiştir.

Bu kurallara göre, Anayasa'da idari ve adli yargı ayrılığı kabul edilmiştir. Bu ayırım uyarınca idarenin kamu gücü kullandığı ve kamu hukuku alanına giren işlem ve eylemleri idari yargı, özel hukuk alanına giren işlemleri de adli yargı denetimine bağlı olacaktır. İdari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde, adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasakoyucunun takdir hakkının bulunduğunu söylemek olanaklı değildir.

İdare hukuku ilkelerine göre oluşturulan bir idari işlemin, yalnızca para cezası yaptırımını içermesine bakılarak denetiminin idari yargı alanından çıkarılıp adli yargıya bırakılması, yukarıda açıklanan anayasal kurallar karşısında olanaklı görülmez.

Bu nedenle, incelenen Yasa'nın 1. maddesiyle getirilen ek 12. maddede öngörülen, idare hukuku esaslarına göre oluşturulan bir idari işlem niteliğindeki idari para cezasının yargısal denetiminin, 5326 sayılı Kabahatler Yasası'na gönderme yapılarak adli yargı yerine bırakılması, Anayasa'nın 125 ve 155. maddeleriyle bağdaşmamaktadır.

2- İncelenen Yasa'nın 2. maddesinde,

“Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

ÖKlinik şefi, klinik şef yardımcısı, başasistan ve asistan kadrolarına, açıktan atama izni alınmaksızın ilgili mevzuatı çerçevesinde atama yapılır. Şef ve şef yardımcılığı sınavı, Sağlık Bakanlığınca yılda bir yapılır. Bu sınavta, tıpta uzmanlık unvanını kazanmış, orijinal bilimsel araştırma ve yayınlar yapmış ve Üniversitelerarası Kurulca merkezi sistemle hazırlanacak bir yabancı dil imtihanını başarmış bulunan adaylar, gerekli belge ve yayınlar ile birlikte uzmanlık alanını bildirerek başvururlar. Bakanlık, uzmanlık alanlarını dikkate alarak üç veya beş kişilik jüri teşkil eder. Bu jüri yayınları inceleyip adayı sözlü ve gerektiğinde ayrıca uygulamalı sınavta tabi tutar ve başarılı olanlara, ilgili uzmanlık alanında şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi verir.

Bir eğitim ve araştırma hastanesi biriminde açık bulunan şeflik veya şef yardımcılığı kadrosu, Sağlık Bakanlığınca, isteklilerin başvurması için ilan edilir. Şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi bulunanlar ile profesör veya doçent olan adaylar ilan edilen kadroya müracaat ederler. Bakanlık tarafından, adayların bilimsel ve eğitim yeterliliklerini incelemek üzere, en az biri atama yapılacak eğitim ve araştırma hastanesi dışından olmak üzere üç profesör veya şef tespit edilir. Bu profesör veya şefler, adaylar hakkında ayrı ayrı mütalaalarını Bakanlığa bildirirler. Bu mütalaaların Bakan, Müsteşar, Sağlık Eğitimi Genel Müdürü, Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü ve Personel Genel Müdürünün birlikte değerlendirmesi sonucunda atama yapılır.

Kalkınmada öncelikli illerde bulunan eğitim ve araştırma hastanelerinde ilan edilen şef kadrolarına en az fiilen beş yıl şef yardımcısı olarak çalışmış olanların başvurularında sınav şartı aranmaz. Bu kişiler atandığı kadroda beş yıl fiilen çalışmadan kalkınmada öncelikli iller dışındaki illerin şef kadrolarına atanamazlar.

Yapılacak klinik şef ve şef yardımcılığı sınavı ile başasistanlık sınavlarına ilişkin usul ve esaslar Bakanlık tarafından hazırlanan ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Servis ve laboratuvar şefleri veya şef yardımcıları ile tıp alanında doçent veya profesör tabipler eğitim ve araştırma hastanelerine; uzman tabipler veya tıp alanında doktora yapmış tabipler veyahut hukuk, kamu yönetimi, iktisat, işletme ve sağlık yönetimi alanlarında lisans, yüksek lisans veya doktora eğitimi almış tabipler diğer hastanelere baştabip olarak atanabilirler.' "

düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenlemede,

- Klinik şefi, şef yardımcısı, başasistan ve asistan kadrolarına, izin alınmaksızın açıktan atama yapılacağı,

- Klinik şef ve şef yardımcılıklarına atanacaklardan, doçent ve profesörler dışındakilerin sınavla belirleneceği,

- Sağlık Bakanlığı'nca açılacak sınava katılacak adayların hangi koşulları taşımaları gerektiği,

- Bakanlıkça oluşturulacak jürilerin, adayların yayınlarını inceleyip, adayı sözlü ve gerektiğinde ayrıca uygulamalı sınava bağlı tutacağı,

- Sınavda başarılı olanlara, ilgili uzmanlık alanında şef ya da şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi verileceği,

- Bir eğitim ve araştırma hastanesi biriminde açık bulunan şeflik ya da şef yardımcılığı kadrosunun Sağlık Bakanlığı'nca ilan edileceği,

- Başarı belgesi olanlar ile profesör ya da doçent unvanını taşıyan adayların ilan edilen kadro için başvuruda bulunabilecekleri,

- Bakanlık'ca adayların bilimsel ve eğitim yeterliliklerini incelemek için, en az biri atama yapılacak eğitim ve araştırma hastanesi dışından olmak üzere üç profesör ya da şef saptanacağı,

- Bu profesör ve şeflerin adaylara ilişkin görüşlerini Bakanlığa bildirecekleri,

- Bu görüşlerin Bakan, Müsteşar, Sağlık Eğitimi Genel Müdürü, Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü ve Personel Genel Müdürü'nce birlikte değerlendirileceği ve bunun sonunda atama yapılacağı,

belirtilmiştir.

Daha önce, 02.07.2005 günlü, 5382 sayılı Yasa'nın 6. maddesiyle, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Yasası'nın ek 1. maddesinin ikinci fıkrasına eklenen kurallarda,

- Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanelerinde klinik şefi ve klinik şef yardımcılığı kadrolarına ilgili dalda uzman olan profesör ya da doçentler arasından doğrudan, ilgili dal doktorları arasından ise yapılacak sınav sonucuna göre Bakanlık'ca atama yapılacağı kuralının getirildiği,

- Uzman doktorlar arasından yapılacak atamaların sınavda başarılı olma koşuluna bağlandığı,

- Sınavlara ilişkin ilke ve yöntemlerin yönetmelikle belirleneceği,

öngörülmüştür.

5382 sayılı Yasa'nın sözkonusu 6. maddesi,

- Danıştay Beşinci Dairesi'nin 16.06.2004 ve 23.06.2004 günlü kararlarıyla iptal edilen Tababet Uzmanlık Yönetmeliği'ndeki, Tababet Uzmanlık Tüzüğü kapsamında uzman olan profesör ve doçentlere, Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastanelerindeki klinik şefi ve şef yardımcılığı kadrolarına, mevcut kadroların yüzde 25'ini geçmemek koşuluyla sınavsız atanmalarına olanak sağlayan düzenlemenin bu kez yasa kuralı olarak getirildiği; ancak, profesör ve doçentler arasından bu kadrolara atanacakların seçiminin nasıl ve hangi ölçütlere göre yapılacağına ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği,

- Sağlık Bakanlığı'nın bu atamalarda mutlak bir takdir yetkisine sahip kılındığı; ayrıca, tüm klinik şef ve yardımcılarının bu yöntemle atanmasına olanak tanındığı,

- Sağlık hizmetlerinin kusursuz biçimde sunulmasında nitelikli uzman ve doktor yetiştirilmesinin belirleyici rol oynadığı, eğitim ve uygulama hastanelerinde bu görevin çoğunlukla klinik şefi ve şef yardımcılarında bulunduğu ve bu görevin en iyi biçimde yerine getirilebilmesinin göreve atanacak kişilerin nitelikleriyle doğrudan ilgili olduğu,

- Eğitim ve araştırma hastanelerinde klinik şefliği ve şef yardımcılıkları görevinin önemine karşın bu göreve atanacak profesör ve doçentler arasından en uygun olanın belirlenmesine yönelik nesnel ölçütlerin bulunmadığı ve bu durumun kamu yararı ile bağdaşmadığı,

- Bu tür atamaların, siyasal kimliği önde gelen ve çeşitli baskılar altında bulunan Bakan'ın öznel değerlendirme ve mutlak takdirine bırakıldığı, bu göreve atama yapılırken "göreve en uygun olanın" seçilmesi yerine siyasal tercihlerin öne çıkabileceği, bu durumun işyeri huzuru ve çalışma barışını bozacağı, hizmet kalitesini ve verimini düşüreceği,

gerekçeleriyle, Anayasa'nın 89 ve 104. maddeleri uyarınca bir kez daha görüşülmesi için Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne geri gönderilmiştir.

Anılan 6. madde, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca yeniden görüşülerek, aynen kabul edilmiş ve bu maddeyi içeren 5413 sayılı Yasa 17.12.2006 günlü, 26026 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Açılan dava üzerine, Anayasa Mahkemesi'nin 12.12.2005 günlü, E.2005/145, K.2005/23 sayılı kararıyla, 5413 sayılı Yasa'nın 6. maddesinin yürürlüğü durdurulmuştur.

İncelenen Yasa'nın 2. maddesinin, Anayasa Mahkemesi'nin bu kararı üzerine düzenlendiği anlaşılmaktadır.

Ne var ki, yapılan incelemede, Sağlık Bakanlığı eğitim ve araştırma hastaneleri klinik şef ve şef yardımcılıklarına atanacakların seçimi konusunda, incelenen Yasa'yla yapılan düzenlemelerin, özü yönünden eski düzenlemelerden farklı olmadığı; Sağlık Bakanlığı'nın bu

seçim ve atamalardaki etkisinin getirilen kurallarla daha da arttırıldığı görülmektedir. Gerçekten, yapılan düzenlemede,

- Klinik şefliği ve şef yardımcılığı sınavını yapacak jüriyi oluşturacak kişilerin seçimi tümüyle Sağlık Bakanlığı'na bırakılmaktadır.

- Jüri, sınav konusunda keyfi bir yetkiyle donatılmıştır. Adayları isterse yalnızca sözlü sınava bağlı tutabileceği gibi, "gerekli gördüğünde" ayrıca uygulamalı sınav da yapabilecektir. "Gerekli görmenin" ölçütü belirtilmemiştir.

- Jüri'nin yalnızca sözlü sınav yapması ve bunun sonucunda kimi adaylara şef ya da şef yardımcılığı başarı belgesi vermemesi durumunda, bu değerlendirmenin yargısal denetiminin yapılamayacağı açıktır.

- Eğitim ve araştırma hastanelerinde boş bulunan ve ilan edilen klinik şefliği ya da şef yardımcılığı kadrolarına yapılan başvuruları değerlendirmek üzere oluşturulacak üç kişilik kurulda yer alacak profesör ya da şefleri saptama yetkisi, yapılacak görevin eğitim boyutu gözardı edilerek, Sağlık Bakanlığı'nın öznel takdirine bırakılmıştır.

- Seçilecek profesör ve şeflerin verecekleri görüşlere hukuken hiçbir bağlayıcı değer atfedilmemiştir. Sağlık Bakanı ve ona hiyerarşik olarak bağlı Bakanlık bürokratlarınca bu görüşlerle yetinilecek, ancak, bu görüşlerle bağlı olunmaksızın adaylardan biri şefliğe ya da şef yardımcılığına atanabilecektir.

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı gibi, getirilen kuralların, önceki düzenlemelerden "esasa" ilişkin önemli bir farkı bulunmamakta; biçimsel kimi öğeler öngörülerek Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda belirtilen kararı etkisiz kılınmaktadır.

Ayrıca, yapılan düzenlemeyle, kalkınmada öncelikli illerde bulunan eğitim ve araştırma hastanelerinde boş bulunan şef kadrolarına yapılacak atama yönünden, takdir yetkisinin hizmet dışı öznel nedenlerle ve hizmet gerekleri ile bağdaşmayan etkilere açık olarak kullanılmasına da olanak yaratılmaktadır.

Daha önce 5382 sayılı Yasa'yı geri gönderme yazısında da belirtilen ve yukarıda yer verilen gerekçelerle, eğitim ve araştırma hastanelerindeki klinik şefliği ve şef yardımcılığı görevinin nitelik ve işlevinden kaynaklanan önemi nedeniyle, Yasa'da nesnel hiçbir ölçüt getirilmeyerek, seçimin ve atamanın, bir siyasal organın öznel takdir ve değerlendirmesine bırakılmasını, işyeri huzurunu, çalışma barışını bozucu niteliği nedeniyle hizmet kalitesini ve verimini düşüreceğinden, hizmetin gerekleri ve kamu yararıyla bağdaştırmak olanaksızdır.

3- İncelenen Yasa'nın 7. maddesiyle, 11.04.1928 günlü, 1219 sayılı "Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun"un 3. maddesine eklenen fıkrada,

"Anestezi teknisyenleri; anestezi uzmanı veya bunun bulunmadığı hallerde ameliyatı yapan ilgili uzmanın gözetiminde ve direktiflerine uygun olarak anestezi iş ve işlemlerini yaparlar."

düzenlemesine yer verilmiştir.

Düzenleme ile, anestezi teknisyenlerinin ameliyatlarda anestezi iş ve işlemi yapmalarına olanak sağlanmaktadır.

Anestezi teknisyenleri, sağlık meslek liseleri ile iki yıl süreli önlisans diploması veren yüksekokulların ilgili bölümlerini bitiren sağlık görevlileridir.

Yataklı Tedavi Kurumları Yönetmeliği kuralları incelendiğinde, anestezi teknisyenlerinin görevinin, anestezi iş ve işlemlerinde kullanılan araç ve gereçleri eksiksiz ve kullanılabilir durumda ameliyata hazırlamak ve eksiklikleri anestezi uzmanı doktora bildirmek olduğu görülmektedir.

Yönetmelik'le anestezi teknisyenlerine verilen görevler arasında hiçbir biçimde, ameliyat olacak hasta yönünden anestezi işlemlerini başlatıp sonuçlandırmak ya da ortaya çıkabilecek olumsuz durumlara müdahale etmek gibi bir görev ve sorumluluk bulunmamaktadır. Çünkü,

anestezi teknisyenlerinin eğitiminin bu konular için yeterli olmadığı açıktır.

Oysa, "Anesteziyoloji ve Reanimasyon Uzmanlığı", tıp uygulaması içinde yer alan bir bilimsel disiplindir. Bu uzmanlık, her yaş, cins ve riskte hastaya uygulanacak tüm "cerrahi" ve "invaziv" tıbbi girişimlerin ağrı ve stresten korunarak gerçekleştirilebilmesi için gerekli hazırlığın yapılip anestezi uygulandığı, akut ve kronik ağrı tedavisinin yapıldığı, her tür kritik hasta ve politravmalı hastanın acil tedavisinin, naklinin, resüsitasyonunun ve ileri tedavisinin yapıldığı, hemodinamik ve solunumsal destek ve tedavi gereken hastaların yoğun bakım koşullarında izlenip tedavi edildiği ve gereken her koşul ve ortamda yenidoğan, pediyatrik, erişkin, temel ve ileri yaşam desteğinin uygulandığı bir uzmanlık dalı olarak belirlenmiştir.

Bu uzmanlık dalının görevli ve sorumlu olduğu uygulama alanı ise, anestezi, yoğun bakım, acil tıp ve ağrı olmak üzere dört ana başlıktan oluşmaktadır. Tıpta Uzmanlık Sınavı sonrası başlanılan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlık eğitiminin süresi beş yıldır.

İncelenen Yasa'nın 7. maddesiyle, bu kadar önemli görülen ve tıp fakültesi eğitiminden sonra beş yıllık bir eğitimle kazanılan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlık dalıyla ilgili anestezi iş ve işlemlerinin, kimi koşullarla da olsa, anestezi teknisyenlerince yapılmasına olanak sağlanmaktadır.

Söz konusu uzmanlık alanıyla ilgili yeterli eğitim formasyonuna ve donanımına sahip olmayan bir meslek grubuna, anestezi alanında görev ve sorumluluk yüklenilmesi, hasta yönünden giderilmesi çok güç sağlık sorunları yaratabilecek, hatta ölümlerle sonuçlanabilecek zararlar oluşturabilecektir.

Maddede her ne kadar, anestezi teknisyenlerinin, anestezi iş ve işlemlerini, anestezi uzmanının bulunmaması ve ameliyatı yapan ilgili uzmanın gözetiminde ve direktiflerine göre yapması gibi koşullara yer verilmiş olsa da, bu durum sonuca etkili değildir. Çünkü, anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlık dalı, ameliyatta bulunan diğer uzmanların uzmanlık alanlarından çok farklı olduğundan, konulan koşul olası riskleri ve olumsuzlukları ortadan kaldırmaya yetmeyecektir.

Ayrıca, bu düzenlemeyle, anestezi teknisyenlerinin kusur ve hatalarından anestezi uzmanı

olmayan doktorların sorumlu olmasının da yolu açılmaktadır.

Anayasa'nın 17. maddesinde, herkesin yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahip olduğu belirtilmiştir; 56. maddesinde, Devlet, herkesin yaşamını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamakla ödevli kılınarak bunun yöntemi gösterilmiştir; 5. maddesinde de, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli koşulları hazırlamaya çalışmak Devlet'in temel amaç ve görevleri arasında sayılmıştır.

Yaşam hakkı en temel insan hakkıdır. Anayasa'nın 17. madde gerekçesinde de belirtildiği gibi, yaşam hakkı ile insanın maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı bir bütün oluşturmakta, birbirini tamamlamaktadır. Yaşama hakkını korumak için Devlet gerekli önlemleri almak zorundadır.

Bu kurallara göre, hukuk devletinin amaç edindiği yaşama hakkını zedeleyecek ya da ortadan kaldıracak nitelikte yasal düzenleme yapılamaz.

Bu nedenle, incelenen Yasa'nın 7. maddesiyle getirilen ve anestezi teknisyenlerine, anestezi uzmanı olmayan uzmanların gözetiminde anestezi iş ve işlemlerini yapabilme olanağı sağlayan kural, Anayasa'nın 5., 17. ve 56. maddeleriyle bağdaşmamaktadır.

Ayrıca, söz konusu kural, sağlıklı yaşam hakkını zayıflatıcı nitelikte etkiler yaratacağından, sağlık hizmetlerinin gerekleriyle ve kamu sağlığıyla da örtüşmemektedir.

4- İncelenen Yasa'nın,

- 6. maddesinde,

"11.4.1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına dair Kanunun 1 inci maddesindeki 'Öve Türk bulunmak' ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.",

- 8. maddesinde de,

"1219 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci cümlesindeki Özinli Türk hekimlerinin' ibaresi Ömezun hekimlerin' olarak değitirilmiştir.";

düzenlemelerine yer verilmiştir.

1219 sayılı Tababet ve şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Yasa'nın,

- 1. maddesinde,

"Türkiye Cumhuriyeti dahilinde tababet icra ve her hangi surette olursa olsun hasta tedavi edebilmek için Türkiye Darülfünunu Tıp Fakültesinden diploma sahibi olmak ve Türk bulunmak şarttır.";

- 4. maddesinin birinci tümcesinde de,

"Yabancı memleketlerin tıp fakültelerinden izinli Türk hekimlerinin Türkiye'de hekimlik edebilmesi için ÉÉÉ";

kuralları bulunmaktadır.

Görüldüğü gibi, bu kurallara göre, Türkiye'de doktorluk mesleğini yapabilmek için Türk yurttaşı olmak gerekmektedir.

İncelenen Yasa'nın 6 ve 8. maddelerinde öngörüldüğü gibi, 1. maddeden "Türk bulunmak" ibaresinin çıkarılması, 4. maddedeki "izinli Türk hekimlerinin" ibaresinin "mezun hekimlerin" ibaresiyle değiştirilmesi ile, yabancı uyruklu doktorlara, Türkiye'de doktorluk yapabilme olanağı sağlanmaktadır.

Böylece, Cumhuriyet tarihinde ilk kez, sağlık alanında uygulanagelen Türk doktorları merkezli sağlık politikasından vazgeçilmektedir.

Konuya ilişkin tüm yazılı kurallar göz önünde bulundurularak değerlendirildiğinde, yabancı doktorların kamu kurum ve kuruluşlarında çalıştırılmayacağı, yalnızca özel sağlık kuruluşları ile özel muayenehanelerde çalışabilecekleri; bir jüri tarafından yapılacak değerlendirmelerden geçmeleri, kimi koşulları taşımaları, diploma denkliklerinin kabul edilmesi gerektiği gibi, zorlayıcı koşullar bulunduğu sonucuna varılsa da, tüm bunlar, yabancı uyruklu doktorlara Türkiye'de doktorluk yapma olanağı sağlandığı gerçeğini değiştirmemektedir.

Türk doktorları, toplumun sağlık sorunlarını ve sosyal sorunları bilerek, hizmet isterlerine uygun biçimde yetiştirilmektedirler. Bir doktorun, toplumsal gerçekleri ve koşulları bilmeden sağlık alanında hizmet vermesi, nitelikli hizmet üretilmesi yönünden sakıncalıdır. Yabancı doktorların dil sorunları da, bu olumsuzluğu artırıcı bir öge olarak değerlendirilmektedir.

Öte yandan, ülkemizde, doktor sayısının yetersizliğinden çok dengeli ve adil olmayan bir dağılım ve sağlık alanında altyapı eksikliği sorunu bulunmaktadır.

Ayrıca, ülkemizin kimi yöresel koşulları, çalışma koşulları ve ekonomik koşullar gözönünde bulundurulduğunda Türkiye'ye nitelikli yabancı doktor gelmeyeceği de bir gerçektir.

Türkiye Cumhuriyeti yurттаşı doktorların henüz istihdam sorunu çözülmemişken, yabancı uyruklu doktorların Türkiye'de çalışmasını olanaklı kılmanın yerinde olmayacağı değerlendirilmektedir.

İncelenen Yasa'nın gerekçesinde, "Avrupa Birliğine tam üyelik sürecinde, kişi ve hizmetlerin serbest dolaşımı önündeki engellerin kaldırılması amacına uygun olarak, Türkiye'de

tababet icra edebilmek için Türk olmak şartının kaldırılması gerektiği" ileri sürülerek, değişikliğin Avrupa Birliği uyum sürecinde gerçekleştirildiği belirtilmektedir.

Oysa, değişiklik, Avrupa Birliği ülkelerinde sağlık alanına ilişkin, halk sağlığı, hasta güvenliği, meslek sahibi insanların haklarının korunması gibi ayrıntılı ve kapsamlı düzenlemelere koşut bir yaklaşım içermemekte, yalnızca ülkemizde doktor olarak çalışmak için aranan yurttaşlık koşulunu kaldırmaktadır.

Avrupa Birliği'ne henüz üye olmadığımız için, doktorlarımızın serbest dolaşım hakkına sahip bulunmadıkları gerçeği bir yana, düzenleme ile yalnızca Avrupa Birliği ülkelerinin değil, tüm ülkelerin doktorlarına ülkemizde çalışma olanağı sağlanmaktadır. Eğitim ve çalışma koşulları kötü olan ülkelere, düşük ücretle çalışmaya istekli doktorların ülkemize gelmesi, sağlık kalitesini daha da düşürecektir.

Bu nedenlerle incelenen Yasa'nın 6 ve 8. maddeleriyle yapılan düzenlemelerin, kamu sağlığının gerekleri yönünden uygun olmadığı düşünülmektedir.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun görülmeyen 5581 sayılı "Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", 1., 2., 6., 7. ve 8. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89 ve 104. maddeleri uyarınca ilişikte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet SEZER

CUMHURBAŞKANI

BAZİ KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5581

Kabul Tarihi : 15/2/2007

MADDE 1- 7/5/1987 ta-rih-li ve 3359 sa-yı-lı Sağ-lık Hiz-met-le-ri Te-mel Ka-nu-nu-na aşı-ğ-ı-da-ki ek mad-de-ler ek-len-miş-tir.

"Zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı

EK MAD-DE 9- Tıbbî hiz-met-ler-den kay-nak-la-nan her tür-lü taz-mi-nat ta-lep-le-ri-nin karşılanma-sı-nı te-mi-nen;

a) Ser-best ola-rak mes-le-ği-ni ic-ra eden ta-bip-ler ken-di-le-ri için,

b) Per-so-ne-lin kat-kı-sıy-la el-de edi-len dö-ner ser-ma-ye ge-lir-le-rin-den per-so-ne-le öde-me ya-pı-lan ka-mu-ya ait dö-ner ser-ma-ye-li sağ-lık ku-rum ve ku-ru-luş-la-rı ile özel hu-kuk ki-şi-le-ri-ne ait sağ-lık kurum ve ku-ru-luş-la-rı ça-lış-tır-dık-la-rı ta-bip-ler için,

zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı yap-tır-mak zo-run-da-dır.

(b) ben-di kap-sa-mın-da-ki ka-mu ku-rum ve ku-ru-luş-la-rın-da gö-rev ya-pan ta-bip-ler için çalış-tık-la-rı ku-rum ve ku-ru-luş-ça yap-tı-rı-lan si-gor-ta, il-gi-li ta-bi-bin mes-le-ği-ni ser-best ola-rak ic-ra et-me-si hâli-ni kap-sa-maz.

Sağ-lık ku-rum ve ku-ru-luş-la-rın-da ça-lı-şan ta-bip-le-rin zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı-nın yap-tı-rıl-ma-sın-dan, il-gi-li-nin ça-lış-tı-ğı sağ-lık ku-rum ve ku-ru-luş-u-nun ami-ri bi-rin-ci de-re-ce-de so-rum-lu-dur.

Bu Ka-nun-la ge-ti-ri-len zo-run-lu si-gor-ta kap-sa-mın-da-ki bil-fi-il ve-ya hâl se-be-bi ile si-gor-ta yaptıra-nın taz-mi-na-ta mahkûm edil-me-si hâlin-de; si-gor-ta ya-pan, zo-run-lu malî so-rum-lu-luk sigorta-sın-da ön-gö-rü-len sı-nır-lar için-de taz-mi-na-tı doğ-ru-dan za-rar gö-re-ne öder.

Si-gor-ta prim-le-ri ve ta-ri-fe-ler

EK MAD-DE 10- Ka-mu-ya ait dö-ner ser-ma-ye-li sağ-lık ku-rum ve ku-ru-luş-la-rın-da gö-rev yapan ta-bip-le-rin bu Ka-nun ile ge-ti-ri-len zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı prim-le-ri-nin yüz-de el-li-si ku-rum ve ku-ru-luş-a ait dö-ner ser-ma-ye ge-lir-le-rin-den; yüz-de el-li-si ise biz-zat si-gor-ta-lı-nın dö-ner ser-ma-ye ek öde-me-si pa-yın-dan kar-şı-la-nır. Askerî sağ-lık kurum ve kuruluşlarında görevli tabiplere döner sermayeden ek ödeme yapıncaya kadar primlerinin tamamı, döner sermayeden karşılanır.

Ka-mu ku-rum ve ku-ru-luş-la-rı dı-şın-da-ki ku-rum ve ku-ru-luş-lar-ca is-tih-dam edi-len ta-bip-le-rin sigor-ta prim-le-ri is-tih-dam eden ve-ya iş-ve-ren-ce kar-şı-la-nır. Bu mad-de-nin bi-rin-ci fık-ra-sın-da-ki yüz-de el-li-lik pay ve üçün-cü fık-ra-sın-da-ki hâl is-tis-na ol-mak üze-re, si-gor-ta-lı-lar için öde-nen sigorta pri-mi hiç-bir isim al-tın-da ve hiç-bir şe-kil-de si-gor-ta-lı-nın ma-aş ve sa-ir malî hak-la-rın-dan ke-si-le-mez, bu yol-da hü-küm ih-ti-va eden söz-leş-me ya-pı-la-maz.

Bir ta-bi-bin ku-su-ru se-be-biy-le, o ta-bip için em-sal-le-ri-ne gö-re da-ha yük-sek prim öden-me-si hâlin-de, ara-da-ki fark il-gi-li ta-bi-bin dö-ner ser-ma-ye ge-li-rin-den ke-sil-mek su-re-tiy-le kar-şı-la-nır.

Zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı-na iliş-kin ge-nel şart-lar Ha-zi-ne Müs-te-şar-lı-ğın-ca, ta-ri-fe ve ta-li-mat-lar ise Ha-zi-ne Müs-te-şar-lı-ğının ba-ğ-lı ol-du-ğu Ba-kan-lık-ça, Sağ-lık Ba-kan-lı-ğının gö-rü-şü alı-na-rak be-lir-le-nir ve Res-mî Ga-ze-te-de ya-yım-la-nır.

Si-gor-ta yap-ma yet-ki-si

EK MAD-DE 11- Bu Ka-nun ile ge-ti-ri-len zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı, Ha-zi-ne Müste-şar-lı-ğı-nın ba-ğ-lı ol-du-ğu Ba-kan-lık-ça il-gi-li dal-da ruh-sat ve-ril-miş si-gor-ta şir-ket-le-ri tarafından ya-pı-lır.

Sağ-lık Ba-kan-lı-ğı, ka-mu-da gö-rev-li ta-bip-le-rin en uy-gun şart-lar-da si-gor-ta-la-na-bil-me-si-ni teminen, bi-rin-ci fık-ra-da be-lir-ti-len si-gor-ta şir-ket-le-ri ara-sın-dan prim ve te-mi-nat kap-sa-mı bakımın-dan en uy-gun ta-ah-hüt-te bu-lu-nan bir ve-ya bir-den faz-la si-gor-ta şir-ke-ti-ni bir yıl-lık sü-re ile yet-ki-li kıl-mak için ka-mu iha-le mev-zu-atı-na gö-re iha-le-ye çı-ka-bi-lir. Bu du-rum-da, ka-mu-da çalı-şan ta-bip-le-rin zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı, sa-de-ce bu iha-le ne-ti-ce-sin-de tes-pit olunacak si-gor-ta şir-ke-tin-ce ya-pı-la-bi-lir.

Pa-ra ce-za-sı

EK MAD-DE 12- Bu Ka-nun-da ön-gö-rü-len zo-run-lu malî so-rum-lu-luk si-gor-ta-sı-nı; ken-di-le-ri yap-tır-mak zo-run-da ol-duk-la-rı hâlde yap-tır-ma-yan ta-bip-le-re ve ça-lış-tır-dık-la-rı ta-bip-le-ri si-gor-ta ettir-mek zo-run-da olan-lar-dan, bu si-gor-ta-yı yap-tır-ma-yan-la-ra si-gor-ta yap-tır-ma-dı-ğı sü-re için ö-deme-si ge-re-ken pri-min beş ka-tı idarî pa-ra ce-za-sı ve-ri-lir. Bu pa-ra ce-za-sı, 30/3/2005 ta-rih-li ve 5326 sa-yı-lı Ka-ba-hat-ler Ka-nu-nun-da-ki usûl ve esas-la-ra tâ-bi-dir.

Ka-mu ku-rum ve ku-ru-luş-la-rın-da, si-gor-ta yap-tı-rıl-ma-ma-sın-dan do-la-yı ve-ri-len idarî pa-ra cezasın-dan o ku-rum ve ku-ru-luş-un ami-ri şah-sen so-rum-lu-dur."

MAD DE 2- Sağ-lık Hiz-met-le-ri Te-mel Ka-nu-nu-nun ek 1 in-ci mad-de-si-nin ikin-ci fık-ra-sı aşa-ğı-da-ki şe-kil-de de-ğiş-ti-ril-miş ve bu fık-ra-dan son-ra gel-mek üze-re mad-de-ye aşa-ğı-da-ki fık-ra-lar ek-len-miş-tir.

"Kli-nik şe-fi, kli-nik şef yar-dım-cı-sı, ba-şa-sis-tan ve asis-tan kad-ro-la-rı-na, açık-tan ata-ma iz-ni alın-mak-sı-zın il-gi-li mev-zu-atı çer-çe-ve-sin-de ata-ma ya-pı-lır. Şef ve şef yardımcılığı sınavı, Sağlık Bakanlığınca yılda bir yapılır. Bu sınava, tıpta uzmanlık unvanını kazanmış, orijinal bilimsel araştırma ve yayınlar yapmış ve Üniversitelerarası Kurulca merkezî sistemle hazırlanacak bir yabancı dil imtihanını başarmış bulunan adaylar, gerekli belge ve yayınlar ile birlikte uzmanlık alanını bildirerek başvururlar. Bakanlık, uzmanlık alanlarını dikkate

olarak üç veya beş kişilik jüri teşkil eder. Bu jüri yayınları inceleyip adayı sözlü ve gerektiğinde ayrıca uygulamalı sınava tâbi tutar ve başarılı olanlara, ilgili uzmanlık alanında şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi verir.

Bir eğitim ve araştırma hastanesi biriminde açık bulunan şeflik veya şef yardımcılığı kadrosu, Sağlık Bakanlığınca, isteklilerin başvurması için ilan edilir. Şef veya şef yardımcılığı sınavı başarı belgesi bulunanlar ile profesör veya doçent olan adaylar ilan edilen kadroya müracaat ederler. Bakanlık tarafından, adayların bilimsel ve eğitim yeterliliklerini incelemek üzere, en az biri atama yapılacak eğitim ve araştırma hastanesi dışından olmak üzere üç profesör veya şef tespit edilir. Bu profesör veya şefler, adaylar hakkında ayrı ayrı mütalaalarını Bakanlığa bildirirler. Bu mütalaaların Bakan, Müsteşar, Sağlık Eğitimi Genel Müdürü, Tedavi Hizmetleri Genel Müdürü ve Personel Genel Müdürünün birlikte değerlendirmesi sonucunda atama yapılır.

Kalkınmada öncelikli illerde bulunan eğitim ve araştırma hastanelerinde ilan edilen şef kadrolarına en az fiilen beş yıl şef yardımcısı olarak çalışmış olanların başvurularında sınav şartı aranmaz. Bu kişiler atandığı kadroda beş yıl fiilen çalışmadan kalkınmada öncelikli iller dışındaki illerin şef kadrolarına atanamazlar.

Yapılacak klinik şef ve şef yardımcılığı sınavı ile başasistanlık sınavlarına ilişkin usûl ve esaslar Bakanlık tarafından hazırlanan ve bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içinde yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir.

Ser-vis ve la-bo-ra-tuvar şef-le-ri ve-ya şef yar-dım-cı-la-rı ile tıp ala-nın-da do-çent ve-ya pro-fe-sör tabip-ler eği-tim ve araş-tır-ma has-ta-ne-le-ri-ne; uz-man ta-bip-ler ve-ya tıp ala-nın-da dok-to-ra yap-mış ta-bip-ler ve-ya hut hu-kuk, ka-mu yö-ne-ti-mi, ik-ti-sat, iş-let-me ve sağ-lık yö-ne-ti-mi alan-la-rın-da li-sans, yük-sek li-sans ve-ya dok-to-ra eği-ti-mi al-mış ta-bip-ler di-ğer has-ta-ne-le-re baş-ta-bip ola-rak atanabilirler."

MADDE 3- Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Devlet hizmeti yükümlülüğünü yapmakta olan personel, buldukları ilde sözleşmeli aile hekimi olarak çalışabilirler veya ihtiyaç halinde aile hekimliği uygulamaları için

görevlendirilebilirler. Bu personelin aile hekimliğinde geçen süreleri Devlet hizmeti yükümlülüğünden sayılır. Aile hekimliği uygulamasına geçilen yerlerde bu uygulamadan kaynaklanan nedenlerle birinci basamak sağlık kuruluşlarında görev yapan Devlet hizmeti yükümlüsü personelin il içinde görev yeri değiştirilebilir."

MADDE 4- 31/12/1980 ta-rih-li ve 2368 sa-yı-lı Sa-ğ-lık Per-so-ne-li-nin Taz-mi-nat ve Ça-lış-ma Esas-la-rı-na Da-ir Ka-nu-nun 2 nci mad-de-si a-şa-ğ-ı-da-ki şe-kil-de de-ği-ş-ti-ril-mi-ş-tir.

"MAD-DE 2- Ka-mu sa-ğ-lık hiz-met-le-rin-de ça-lı-şan per-so-ne-lin haf-ta-lık ka-nunî ça-lış-ma sü-re-si 45 sa-at, 4 ün-cü mad-de-de ta-nın-mış olan hak-tan ya-rar-la-nan-lar için ise 40 sa-at-tir. Per-so-ne-lin gün-lük ça-lış-ma sa-at-le-ri, 657 ve 926 sa-yı-lı ka-nun-lar-da-ki hü-küm-le-re gö-re tes-pit edi-lir. An-cak, bu per-so-nel-den iyon-laş-tı-rı-cı rad-yas-yon ile teş-his, te-da-vi ve-ya ara-ş-tır-ma-nın ya-pıl-dı-ğı yer-ler ile bu iş ve-ya iş-lem-ler-de ça-lı-şan per-so-nel, Sa-ğ-lık Ba-kan-lı-ğ-ın-ca çı-ka-rı-la-cak yö-net-me-lik-te belirlenen rad-yas-yon do-zu li-mit-le-ri için-de ça-lış-tı-rı-la-bi-lir."

MADDE 5- 2368 sa-yı-lı Ka-nu-nun 4 ün-cü mad-de-si a-şa-ğ-ı-da-ki şe-kil-de de-ği-ş-ti-ril-mi-ş-tir.

"MAD-DE 4- 1 in-ci mad-de kap-sa-mı-na gi-ren per-so-nel-den, özel ka-nun-la-rı-na gö-re mes-lek ve sa-nat-la-rı-nı ser-best ola-rak ic-ra et-me hak ve yet-ki-si-ne sa-hip olan-lar is-te-dik-le-ri tak-dir-de 1 in-ci mad-de-de ön-gö-rü-len taz-mi-nat hak-kın-dan ya-rar-lan-ma-mak şar-tı ile me-sai sa-at-le-ri dı-ş-ın-da ser-best ola-rak ça-lı-şa-bi-lir-ler. Bun-la-ra iş güç-lü-ğü, iş ris-ki ve te-mi-nin-de-ki güç-lük zam-la-rı ve-ya bu mahiyet-te-ki zam-lar öden-mez. An-cak, il sa-ğ-lık mü-dür-lü-ğü ve baş-he-kim-lik gö-re-vi-ni yü-rü-ten-ler ser-best ola-rak ça-lı-şa-maz-lar. As-kerî sa-ğ-lık ku-rum ve ku-ru-luş-la-rın-da gö-rev ya-pan baş-he-kim-ler ser-best ça-lış-ma ya-sa-ğ-ı-na tâbi de-ğil-dir."

MADDE 6- 11/4/1928 ta-rih-li ve 1219 sa-yı-lı Ta-ba-bet ve Şu-aba-tı San'at-la-rı-nın Tar-zı İcrasına Da-ir Ka-nu-nun 1 in-ci mad-de-sin-de-ki "ve Türk bu-lun-mak" iba-re-si mad-de met-nin-den çıka-rıl-mı-ş-tır.

MADDE 7-1219 sa-yı-lı Ka-nu-nun 3 ün-cü mad-de-si-ne ikin-ci fık-ra-sın-dan son-ra

gel-mek üze-re aşı-đı-da-ki fık-ra ek-len-miş-tir.

"Anes-te-zi tek-nis-yen-le-ri; anes-te-zi uz-ma-nı ve-ya bu-nun bu-lun-ma-dı-đı hâller-de ame-li-ya-tı yapan il-gi-li uz-ma-nın gö-ze-ti-min-de ve di-rek-tif-le-ri-ne uy-gun ola-rak anes-te-zi iş ve iş-lem-le-ri-ni yapar-lar."

MAD DE 8- 1219 sa-yı-lı Ka-nu-nun 4 ün-cü mad-de-si-nin bi-rin-ci cüm-le-sin-de-ki "izin-li Türk hekim-le-ri-nin" iba-re-si "me-zun he-kim-le-rin" ola-rak de-điş-ti-ril-miş-tir.

MAD DE 9- 1219 sa-yı-lı Ka-nu-nun 9 un-cu mad-de-si aşı-đı-da-ki şe-kil-de de-điş-ti-ril-miş-tir.

"MAD-DE 9- Eği-tim ku-rum-la-rı-na eği-tim yet-ki-si ve-ril-me-si ve eği-tim yet-ki-si-nin kaldırılması-na iliş-kin tek-lif-le-ri ka-ra-ra bağ-la-mak, uz-man-lık ana dal-la-rı-nın ro-tas-yon-la-rı-nı belir-le-mek, uz-man-lık sı-na-vı jü-ri-le-ri-ni tes-pit et-mek, ya-ban-cı ül-ke-ler-de asis-tan-lık ya-pan-la-rın bilim-sel de-đer-len-di-ril-me-si-ni ya-pa-cak fa-kül-te-le-ri ve eğitim hastanelerini be-lir-le-mek, tıp-ta uzman-lık eği-ti-mi ve uz-man in-san gü-cü ile il-gi-li gö-rüş-ler ver-mek, uz-man-la-rın tıb-bî ge-liş-me-le-ri iz-le-me-si-ni sağ-la-yı-cı inceleme ve araş-tır-ma-lar yap-mak-la gö-rev-li ol-mak üze-re, Sağ-lık Bakanlığı-nın sü-rek-li ku-ru-lu ni-te-li-đin-de Tıp-ta Uz-man-lık Ku-ru-lu teş-ki-l olun-muş-tur.

Tıp-ta Uz-man-lık Ku-ru-lu;

a) Ba-kan-lık Müs-te-şa-rı, il-gi-li ge-nel mü-dür ve 1. Hu-kuk Mü-şa-vi-ri,

b) Bi-ri diş ta-bi-bi ol-mak üze-re eği-tim has-ta-ne-le-rin-den Ba-kan-lı-đın se-çe-ce-đi beş,

c) Dört tıp fa-kül-te-sin-den ve bir diş he-kim-li-đi fa-kül-te-sin-den YÖK'ün se-çe-ce-đi bi-rer,

ç) Gül-ha-ne As-ke-ri Tıp Aka-de-mi-si ve Fa-kül-te-si-nin se-çe-ce-ği bir,

d) Türk Ta-bip-le-ri Bir-li-ği-nin se-çe-ce-ği bir,

e) Türk Diş He-kim-le-ri Bir-li-ği-nin se-çe-ce-ği bir,

üye-den olu-şur.

Ku-rum-lar, se-çe-cek-le-ri asıl üye sa-yı-sı ka-dar ye-dek üye de be-lir-ler.

Ku-ru-la se-çi-le-cek asıl ve ye-dek üye-le-rin uz-man ol-ma-la-rı, ay-rı-ca en az üç yıl-lık kli-nik ve-ya la-bo-ra-tuv-ar şe-fi ya da pro-fe-sör un-va-nı-na sa-hip bu-lun-ma-la-rı şart-tır. Üye-le-rin gö-rev sü-re-le-ri üç yıl-dır. Sü-re-si bi-ten-ler tek-rar se-çi-le-bi-lir.

Ku-rul, Ba-kan-lı-ğın da-ve-ti üze-ri-ne yıl-da en az iki kez top-la-nır. Ku-ru-la Ba-kan-lık Müs-te-şa-rı ve-ya ya-pı-la-cak ilk top-lan-tı-da üye-ler ara-sın-dan se-çi-le-cek baş-kan ve-ki-li baş-kan-lık eder. Ku-rul, üye-ler-den en az be-şi-nin tek-li-fi ile ola-ğ-a-nüs-tü top-la-nır.

Ku-rul, üye-le-rin üç-te iki-si-nin ka-tı-lı-mı ile top-la-nır. Türk Ta-bip-le-ri Bir-li-ği tem-sil-ci-si yal-nız-ca ta-bip-ler-le il-gi-li, Türk Diş He-kim-le-ri Bir-li-ği tem-sil-ci-si de yal-nız-ca diş ta-bip-le-ri ile il-gi-li konuların gö-rü-şü-le-ce-ği top-lan-tı-la-ra ka-tı-la-bi-lir-ler ve ken-di mes-lek alan-la-rı ile il-gi-li ko-nu-lar-da oy kul-la-nır-lar. Ka-rar-lar oy-çok-lu-ğuy-la alı-nır. Oy-la-rın eşit-li-ği ha-lin-de baş-ka-nın bu-lun-du-ğu ta-raf ço-ğun-lu-ğu sağ-la-mış sa-yı-lır. An-cak, ku-rum-la-rın eği-tim yet-ki-si-nin kal-dı-rıl-ma-sı-na iliş-kin toplantı-lar-da ka-tı-lan-la-rın en az üç-te iki ço-ğun-lu-ğu ile ka-rar alın-ma-sı şart-tır.

Ku-rul top-lan-tı-la-rı-na üst üs-te iki kez ma-ze-ret-siz ola-rak ka-tıl-ma-yan-la-rın üye-li-ği dü-şer.

Ku-ru-lun ça-lış-ma usûl ve esas-la-rı ile il-gi-li di-ğer hu-sus-lar-la ih-ti-sas bel-ge-le-ri-nin alın-ma-sı ve uz-man-lık e-ği-ti-mi ile il-gi-li di-ğer usûl ve esas-lar Sağ-lık Ba-kan-lı-ğın-ca ha-zır-la-nıp Ba-kan-lar Kurulun-ca yü-rür-lü-ğe ko-nu-la-cak yö-net-me-lik-le dü-zen-le-nir. Bu yö-net-me-lik yü-rür-lü-ğe konulunca-ya ka-dar, mev-cut dü-zen-le-me-le-rin uy-gu-lan-ma-sı-na de-vam edi-lir."

MADDE 10- 13/12/1983 ta-rih-li ve 181 sa-yı-lı Sağ-lık Ba-kan-lı-ğın-ın Teş-ki-lat ve Gö-rev-le-ri Hak-kın-da Ka-nun Hük-mün-de Ka-rar-na-me-nin 31 in-ci mad-de-si-nin be-şin-ci ve ye-din-ci fık-ra-la-rı aşa-ğı-da-ki şe-kil-de de-ğiş-ti-ril-miş-tir.

"Ba-kan-lık, ül-ke-nin sağ-lık ile il-gi-li ko-nu-la-rın-da da-nış-ma fonk-si-yo-nu yap-mak üze-re Şû-ra'ya bağ-lı ola-rak da-nış-ma ku-rul-la-rı ve ta-ba-bet şu-be-le-ri sa-nat-la-rı-nı ifa-dan do-ğan ad-lî ko-nu-lar-da dosya-la-rı in-ce-le-yip Şû-ra'ya sun-mak üze-re ih-ti-sas ko-mis-yon-la-rı oluş-tu-ra-bi-lir. Ku-rul ve Komisyon Baş-kan-la-rı, Sağ-lık Şû-ra-sı top-lan-tı-la-rı-na ta-bîî üye ola-rak ka-tı-lır. Ku-rul üye-le-ri-ne 1593 sa-yı-lı Umu-mi Hıf-zı-sıh-ha Ka-nu-nu-nun 16 ncı mad-de-sin-de tes-pit edi-len hu-zur hak-kı ödenir.

Şûra'nın, da-nış-ma ku-rul-la-rı-nın ve ih-ti-sas ko-mis-yon-la-rı-nın ça-lış-ma usûl ve esas-la-rı Bakanlık-ça ha-zır-la-na-cak yö-ner-ge-de tes-pit edi-lir."

MADDE 11- 181 sa-yı-lı Sağ-lık Ba-kan-lı-ğın-ın Teş-ki-lat ve Gö-rev-le-ri Hak-kın-da Ka-nun Hük-mün-de Ka-rar-na-me-nin ek 3 ün-cü mad-de-sin-de yer alan "üc-ret-le-ri dö-ner ser-ma-ye-den karşılan-mak kay-dıy-la" iba-re-si "üc-ret-le-ri dö-ner ser-ma-ye-den ve-ya merkezî yönetim bütçesinden kar-şı-lan-mak üze-re" şe-kil-in-de de-ğiş-ti-ril-miş-tir.

MADDE 12- 10/7/2003 ta-rih-li ve 4924 sa-yı-lı Ele-man Te-mi-nin-de Güç-lük Çe-ki-len Yer-ler-de Söz-leş-me-li Sağ-lık Per-so-ne-li Ça-lış-tı-rıl-ma-sı ile Ba-zı Ka-nun ve Ka-nun Hük-mün-de Kararnameler-de De-ği-şik-lik Ya-pıl-ma-sı Hak-kın-da Ka-nu-nun 3 ün-cü mad-de-si-nin üçün-cü fıkrasına bi-rin-ci cüm-le-den son-ra gel-mek üze-re, "An-cak, söz-leş-me-li per-so-nel po-zis-yon-la-rı-nın bu-lun-du-ğu hiz-met bi-rim-le-ri-nin, bir-leş-me, ni-te-lik de-ğiş-tir-me ve-ya isim de-ğiş-tir-me gi-bi nedenler-le de-ği-şik-li-ğe uğ-ra-ma-sı ha-lin-de bu de-ği-şik-lik-ler, il için-de ol-ma-sı kay-dıy-la, yıl-da en faz-la iki kez Ba-kan-lar Ku-ru-lu Ka-ra-rı aran-mak-sı-zın Ma-li-ye Ba-kan-lı-ğı vi-ze-siy-le ya-pı-la-bi-lir." cüm-le-si ek-len-miş ve dör-dün-cü fık-ra-sı-nın ikin-ci cüm-le-si "An-cak söz-leş-me-li per-so-nel;

dep-rem, yan-gın, su bas-kı-nı, yer kay-ma-sı, çığ ve ben-ze-ri afet-ler, sı-kı-yö-ne-tim, ola-ğ-a-nüs-tü hal, seferberlik ve sa-vaş ha-li ile yıl-da bir ayı geç-me-yen hiz-met içi eği-tim ça-lış-ma-la-rı es-na-sın-da, tabip ve hem-şi-re-ler di-ya-liz eği-ti-mi ama-cı-y-la en faz-la bir de-fa ve top-lam üç ayı geç-me-mek üzere ve bu sü-re-nin dört ka-tı mec-bu-ri hiz-met yü-küm-lü-sü ola-rak ça-lış-ma-yı ta-ah-hüt et-mek kaydı-y-la, po-zis-yo-nu-nun tah-sis edil-di-ği yer dı-şın-da-ki bi-rim-ler-de ge-çi-ci ola-rak görevlendirilebilir." şek-lin-de de-ğiş-ti-ril-miş-tir.

MADDE 13- 4924 sayılı Kanununun 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesi "Bir sözleşmeli personel pozisyon unvanından sınavla atanması öngörülen diğer bir pozisyon unvanına nakiller merkezî sınav puanına göre yapılır. Sözleşmeli personelin aynı pozisyon unvanı ile bu Kanununun 1 inci maddesi gereğince hazırlanan Bakanlar Kurulu kararında gösterilen hizmet birimleri arasındaki aynı unvanlı sınavla atanması öngörülen boş diğer pozisyonlara nakillerinde hizmet puanı esas alınır." şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasında yer alan "boş diğer pozisyona nakilleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve hizmet puanı" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 14- Bu Kanunun;

a) 1 inci maddesiyle 3359 sayılı Kanuna eklenen ek 10 uncu maddenin son fıkrası hariç olmak üzere, 1 inci ve 4 üncü maddeleri yayımı tarihinden itibaren altı ay sonra,

b) 1 inci maddesiyle 3359 sayılı Kanuna eklenen ek 10 uncu maddenin son fıkrası ile diğer maddeleri yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

7 nci maddesi yayımı tarihinden itibaren yedi yıl sonra yürürlükten kalkar.

MADDE 15- Bu Ka-nun hü-küm-le-ri-ni Ba-kan-lar Ku-ru-lu yü-rü-tür.